

Sygn. akt VIII K 73/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie VIII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Tomasz Bazan**

Protokolant: Monika Nałęcz, Magdalena Milewska-Mackiewicz

przy udziale Prokuratora: zawiadomiony wokandą

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14 czerwca 2018 r. i 26 września 2018 r.

sprawy:

P. J. (1) syna M. i M., urodzonego (...) w miejscowości N.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 15.07.2016 r. pełniąc funkcję kierownika jednostki spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., nr KRS (...), nie złożył do Sądu Rejonowego dla m. W., XIII Wydział Gospodarczy KRS sprawozdania finansowego tej Spółki za 2015 r., **tj. o przestępstwo z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;**

II. w dniu 15.07.2016 r. pełniąc funkcję kierownika jednostki spółki (...) S.K. w Likwidacji z siedzibą w W., nr KRS (...), nie złożył do Sądu Rejonowego dla m. W., XIII Wydział Gospodarczy KRS sprawozdania finansowego tej Spółki za 2015 r., **tj. o przestępstwo z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;**

III. w dniu 15.07.2016 r. pełniąc funkcję kierownika jednostki spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., nr KRS (...), nie złożył do Sądu Rejonowego dla m. W., XIII Wydział Gospodarczy KRS sprawozdania finansowego tej Spółki za 2015 r., **tj. o przestępstwo z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;**

orzeka

I. na podstawie art. 66 § 1 i § 2 kk, art. 67 § 1 kk, postępowanie karne wobec oskarżonego **P. J. (1)** warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby;

II. na podstawie 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 1000 (jednego tysiąca) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości z kosztów sądowych, a poniesione wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W toku rozprawy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. J. (2) od 11 kwietnia 2007 roku był wpisany w Krajowym Rejestrze Sądowym jako prezes zarządu spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., nr KRS (...). Zarząd spółki był jednoosobowy.

Od dnia 14 maja 2012 roku P. J. (2) był wpisany w Krajowym Rejestrze Sądowym jako likwidator spółki (...) Sp. K. z siedzibą w W., nr KRS (...) uprawniony do samodzielnej reprezentacji spółki.

Ponadto, P. J. (2) od 21 listopada 2012 roku był wpisany w Krajowym Rejestrze Sądowym jako prezes zarządu spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., nr KRS (...). Zarząd spółki był jednoosobowy.

Właściwym Sądem Gospodarczym dla siedziby ww. spółek, był Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy XIII Wydział Krajowego Rejestru (...) w W. przy ul. (...).

Pismem z dnia 2 września 2016 roku Urząd Kontroli Skarbowej w W. został poinformowany przez P. S., iż P. J. (2), kierujący ww. spółkami mógł nie składać sprawozdań finansowych spółek za rok obrotowy 2015 w terminach przewidzianych w ustawie z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości.

W wyniku przeprowadzonego dochodzenia ustalono, że P. J. (2) istotnie nie złożył przedmiotowych sprawozdań finansowych do dnia 15 lipca 2016 roku.

P. J. (2) nie był wcześniej karany sędowo.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego P. J. (2) (k. 29-30, 57-58, 89-90, 154-155), zeznania świadka P. S. (k. 22-24, 50-52, 82-84, 193), zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa (k: 2, 33, 61), wydruki z KRS (k: 3-9,10-11, 36 – 41, 62 - 71, 164-191), wydruk komputerowy dotyczący danych dodatkowych i organizacyjnych (k: 12-13), zestawienie dochodów podatnika z deklaracji CIT 8 (k:14), zestawienie danych z deklaracji VAT (k: 15 – 17), wydruki komputerowe US W. U. (k: 42, 72-73), zestawienia podatkowe – wydruki (k: 44-45, 74-77), dane o karalności (k: 94, 151, 192), pismo Sądu Rejonowego dla m. W. (k: 160).

Oskarżony **P. J. (2)**, był przesłuchiwany trzykrotnie w dniu 28 grudnia 2016 roku w toku postępowania przygotowawczego. Każde z przesłuchań dotyczyło innego z zarzuconych mu czynów, a oskarżony przyznał się do popełnienia wszystkich z nich. W toku swoich wyjaśnień wskazał, iż to było zwykłe opóźnienie, zdaniem oskarżonego bez żadnych negatywnych konsekwencji dla Skarbu Państwa (wyjaśnienia oskarżonego P. J. (2) – k. 29-30, 57-58, 89-90, 154).

W toku rozprawy głównej, oskarżony ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż nie złożył przedmiotowych dokumentów w dniu 15 lipca 2016 roku, lecz złożył je w pierwszy możliwy dzień po weekendzie, czyli najprawdopodobniej w dniu 19 lipca 2016 roku. Oskarżony tłumaczył, iż to opóźnienie było spowodowane okresem wakacyjnym i weekendem. W przypadku spółki (...) Sp. z o.o. oskarżony złożył dokumenty w styczniu i jego zdaniem, nie wystąpił żaden uszczerbek dla Skarbu Państwa z powodu opóźnienia. Odnosząc się do spółki (...) Sp.K., oskarżony wskazał, iż ona była w likwidacji, deweloper nie prowadził żadnej działalności, a z ostatniego roku bilans był równy zeru. Odnosnie spółki (...), oskarżony podał, że księgowy wszystko terminowo przekazywał do Urzędu Skarbowego.

W toku dalszego przesłuchania, oskarżony potwierdził uprzednio złożone wyjaśnienia i w odpowiedzi na pytania przedstawiciela naczelnika Urzędu Skarbowego wyjaśnił, iż prowadzi działalność gospodarczą od 10 lat i zna ciążące na nim obowiązki. Wskazał, że to nie był pierwszy raz, kiedy spóźnił się ze złożeniem sprawozdania. Wcześniej oskarżony raz poniósł z tej przyczyny konsekwencje i przyjął mandat (wyjaśnienia oskarżonego P. J. (2) – k. 154-155).

Wyjaśnienia oskarżonego, wespół z pozostałymi dowodami ujawnionymi na rozprawie, Sąd ocenił w oparciu o reguły art. 7 kpk, zgodnie z którymi, Sąd ocenia dowody swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, jak i wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego P. J. (2), Sąd nie dostrzegł okoliczności skutkujących pozbawieniem ich waloru wiarygodności. Oskarżony nie kwestionował bowiem okoliczności, iż w rzeczywistości nie dotrzymał terminów wskazanych w ustawie o rachunkowości i nie złożył sprawozdań finansowych, mimo pełnienia funkcji kierownika

jednostek spółek pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., (...) Sp. K. w likwidacji z siedzibą w W. oraz C.Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Okoliczność pełnienia przez oskarżonego funkcji Prezesa Zarządu w spółkach (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz C.Sp. z o.o. z siedzibą w W. znajduje potwierdzenie w informacjach KRS (k. 5, 11, 64, 70v). W przypadku zaś spółki (...) Sp. K. w likwidacji z siedzibą w W. oskarżony był odpowiedzialny za składanie sprawozdań finansowych jako likwidator spółki (k. 38, 41).

Sąd nie znalazł również podstaw do kwestionowania przyczyn, dla których oskarżony nie składał przedmiotowych sprawozdań finansowych w terminie. Oskarżony P. J. (2) tłumaczył bowiem, iż nie składał dokumentów z powodu zwykłego opóźnienia.

Sąd obdarzył wiarą wyjaśnienia oskarżonego również w zakresie, w jakim wskazał, iż sprawozdania finansowe dotyczące spółek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz C. Sp. z o.o. z siedzibą w W. zostały złożone w dniu 19 lipca 2016 roku, nadto spółki (...) Sp. K. w likwidacji z siedzibą w W. w dniu 27 grudnia 2016 roku, co znajduje potwierdzenie w dokumentach KRS (k. 11v, 71, 170), a także informacji z Sądu Rejonowego d. W. (k: 160).

Zeznania świadka P. S. (k. 22-24, 50-52, 82-84, 193), które zostały ujawnione bez odczytywania w trybie art. 392 § 1 kpk w zw. z art. 394 § 1 i 2 kpk Sąd obdarzył wiarą w pełni. Świadek zeznawał logicznie i spójnie, a treść jego depozycji nie budzi wątpliwości w świetle pozostałych dowodów, w szczególności informacji z KRS.

Za w pełni wiarygodne, należało uznać dowody z dokumentów, zgromadzone w niniejszym postępowaniu, a w tym: zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa (k: 2, 33, 61), wydruki z KRS (k: 3-9,10-11, 36 – 41, 62 - 71, 164-191), wydruk komputerowy dotyczący danych dodatkowych i organizacyjnych (k: 12-13), zestawienie dochodów podatnika z deklaracji CIT 8 (k:14), zestawienie danych z deklaracji VAT (k: 15 – 17), wydruki komputerowe US W. U. (k: 42, 72-73), zestawienia podatkowe – wydruki (k: 44-45, 74-77), dane o karalności (k: 94, 151, 192), pismo Sądu Rejonowego dla m. W. (k: 160). Treści ujawnione w dowodach wskazanych powyżej, Sąd obdarzył wiarą, albowiem zostały one sporządzone w sposób prawidłowy, zgodnie ze stosowanymi regulacjami prawnymi określającymi ich formę i treść oraz nie stały się przedmiotem zarzutów żadnej ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Czyn określony w dyspozycji art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości dotyczy niewykonania obowiązku terminowego złożenia przez jednostkę zobowiązaną na podstawie w/w ustawy rocznego sprawozdania finansowego. Kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe, w ciągu 15 dni od dnia jego zatwierdzenia. Zgodnie z brzmieniem art. 52 i 53 ustawy, sprawozdanie finansowe sporządza się w okresie 3 miesięcy od dnia bilansowego, a następnie ustawa nakłada obowiązek jego zatwierdzenia przez kompetentny organ w ciągu 6 miesięcy od dnia bilansowego. Kierownik jednostki sporządzającej uproszczone sprawozdanie finansowe zgodnie z art. 50 ust. 2, w miejsce opinii biegłego rewidenta, składa do rejestru sądowego informację o rodzaju tej opinii wraz ze wskazaniem czy zawiera ona dodatkowe objaśnienia. Odpowiedzialność kierownika jednostki, wynikająca z art. 77 ustawy została dodatkowo poszerzona o niepoddanie rocznego sprawozdania finansowego badaniu oraz nieudzielanie lub udzielanie niezgodnych ze stanem faktycznym informacji, wyjaśnień itp. biegłemu rewidentowi badającemu sprawozdanie finansowe jednostki, jak i za niedopełnienie obowiązku przekazania sprawozdania finansowego do publikacji i właściwego rejestru sądowego. Omawiany czyn może zostać popełniony jedynie w formie winy umyślnej, a za jego popełnienie grozi kara grzywny lub ograniczenia wolności.

Na podstawie analizy całokształtu materiału dowodowego, zgromadzonego w niniejszej sprawie, nie ulega wątpliwości, że oskarżony P. J. (2) formalnie swoim zachowaniem wypełnił znamiona wszystkich trzech zarzuconych mu czynów. Okoliczność ta w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości. Oskarżony piastując funkcję prezesa zarządu spółek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz C.Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz likwidatora w spółce (...) Sp.K. powinien dołożyć należytej staranności, aby sprawozdania finansowe ww. spółek za rok 2015 zostały faktycznie złożone do Krajowego Rejestru Sądowego. Z wyjaśnień oskarżonego P. J. (2) wynika, iż był świadomy ciężącego na nim obowiązku i jednocześnie godził się na niezłożenie przedmiotowych sprawozdań

w terminie, z uwagi na „okres wakacyjny”. W ocenie Sądu, oskarżony dopuścił się zatem zarzucanych mu czynów umyślnie, w zamiarze ewentualnym.

Sąd wskazuje, że okoliczności, które - w ocenie oskarżonego – miały usprawiedliwiać niezłożenie przez niego sprawozdań finansowych, w żadnym wypadku nie wyłączają odpowiedzialności za zarzucane mu występki. Podkreślić należy, iż oskarżony jako osoba odpowiedzialna za składanie sprawozdań finansowych, winien tak zaplanować swoje obowiązki i plany wakacyjne, by nie dopuścić do opóźnienia w czynieniu zadość obowiązkowi związanym pełnioną przez niego funkcją w spółkach prawa handlowego.

Niemniej jednak, Sąd wziął te okoliczności pod uwagę, oceniając stopień winy oskarżonego. Dlatego też, należało stwierdzić, że wina (subiektywna zarzucalność) i społeczna szkodliwość czynów zarzucanych oskarżonemu nie jest znaczna. W wyniku zachowania oskarżonego nikt nie poniósł szkody. Nie umknęło także uwadze Sądu, że oskarżony dołożył niezbędnych starań w celu przywrócenia stanu zgodne z prawem i w dniu 19 lipca 2016 roku złożył sprawozdania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz C.Sp. z o.o. z siedzibą w W., a także spółki (...) Sp. K. w likwidacji z siedzibą w W. w dniu 27 grudnia 2016 roku do KRS. Dlatego też, analiza całokształtu okoliczności popełnienia czynów przestępnych, a także osobowości oskarżonego, jego dotychczasowa niekaralność (dane o karalności - k. 192), sposób życia, warunki i właściwości osobiste, pozwalają przyjąć, iż oskarżony zasługuje na obdarzenie szansą, jaką jest warunkowe umorzenie postępowania karnego.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania dowodowe i prawne, Sąd doszedł do przekonania, że najbardziej adekwatną reakcją na zachowanie oskarżonego P. J. (2), winno być zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego na okres próby wynoszący 1 rok.

Zdaniem Sądu, wypełnione zostały wszelkie przesłanki określone w art. 66 § 1 i 2 kk oraz art. 67 § 1 kk. Wina oskarżonego i społeczna szkodliwość czynu, przy okolicznościach które nie budzą wątpliwości, nie były znaczne, zachodzi ponad wszelką wątpliwość tzw. pozytywna prognoza kryminologiczna, oskarżony nie był dotychczas w ogóle karany. W ocenie Sądu, wszystkie przesłanki dla zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania są spełnione w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu, zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania wpłynie pozytywnie na kształtowanie świadomości oskarżonego P. J. (2), w zakresie konieczności przykładania większej uwagi do podejmowanych przez siebie decyzji.

Weryfikacją pozytywnej prognozy kryminologicznej postawionej oskarżonemu będzie okres próby w wymiarze jednego roku. W ocenie Sądu, czas ten będzie wystarczający dla właściwego oddziaływania wychowawczego na oskarżonego. Nadto, w sposób wystarczający zrealizuje też cele zapobiegawcze wobec niego, jak również spełni funkcję ogólnoprewencyjną w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jednocześnie, na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk zasądził od oskarżonego P. J. (2) kwotę 1000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, a poniesione wydatki przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Mając wszelkie powyżej przedstawione okoliczności na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.